

[Boligministeren.]

i det omfang, der er behov derfor, ligesom man på en lang række andre områder gør det; hvor der er behov for at løse opgaver, har man på de årlige finanslove sat beløb af hertil. Det har vi sagt vi vil gøre i de kommende år. Her gør man imidlertid det, at man allerede nu lægger en ramme for de nærmeste fire år. Man vil lægge en ramme på 575 mill. kr., idet indskuddene er udenfor; i en 4-årig periode vil det være 60 mill. kr., så er vi oppe på 635 mill. kr., og så er sanerings- og byfornyelsesopgaverne ikke løst; og hvis de blot skal have ca. 50 mill. kr. pr. år, så er man jo meget nær ved den milliard, som man siger vi over de nærmeste tre år vil anvende til de samme opgaver — og hr. Niels Westerby siger endda, at han ikke mener, det er tilstrækkeligt. Jeg forstår i virkeligheden ikke, at man foreslår en løsning her, der jo stort set har de samme funktioner som den boligfond, vi fra regeringens side har foreslået.

Der er en lang række enkeltheder i disse ændringsforslag, som jeg kunne komme ind på. Jeg vil gøre opmærksom på, at jeg synes f. eks. ikke, det er nogen særlig god idé, at man blander administration og lovgivning sammen, som man gør, når man vil koble finansudvalget ind på administrationen af låneordningen. Men det er da klart, at man kan få konfirmeret visse retningslinjer; jeg tror dog, det vil blive så kompliceret, at det vil være en uheldig løsning.

Jeg synes også, det er urimeligt, at man begrænser ordningen til alene at gælde kommunerne, og jeg forstår slet ikke den opfattelse, hr. Hastrup giver udtryk for om de almennyttige boligselskaber. Vi har jo hele tiden haft en låneordning for de almennyttige boligselskaber. En række af dem har ikke mulighed for at finansiere grundkøbene, de har jo ingen formue, ingen kapital. Derfor har der hidtil været en ordning i loven om boligbyggeri, hvor staten stillede lånemidler til rådighed, for at boligselskaberne kunne sikre sig arealer, hvor det var nødvendigt fremtidig at bygge og de ikke kunne få byggeriet finansieret af kommunerne; derfor er det i virkeligheden blot denne ordning, der overføres hertil, så også de almennyttige boligselskaber skulle kunne få lån over boligfonden.

Når den foreslåede ordning i øvrigt bygger på, at der ved långivningen skal tages hensyn til behovet, og at byplanmæssige dispositioner og hensynet til egnsudviklingen tilgodeses, vil jeg dog gerne sige, at det er noget betænkeligt, at man kun nævner hensynet til byplanlægning og til egnsudvikling. Den meget afgørende hensyntagen til, hvad jeg ville kalde en overordnet planlægning på regions- og landsbasis, omtales jo slet ikke. Man kan vel i det hele taget sige, at når man kobler behov og planlægning og egnsudvikling sammen, så vil man let komme i den situation, at disse tre faktorer strider imod hinanden, og man kan i hvert fald ikke af ændringsforslaget se, hvilket af hensynene der har prioritet.

Endelig nævnes i bemærkningerne til ændringsforslagene, at man ved at tage hensyn til egnsudviklingen kan bidrage til en ønskværdig og nødvendig spredning af de bebyggede områder. Hr. Niels Westerby var allerede inde på det, og jeg vil gerne sige, at jeg finder, det er et yderst betænkeligt ønske, idet et sådant forslag meget let kan komme i modsætning til alt det, vi efterhånden har arbejdet os frem til i retning af fornuftigt planlægning.

Boligudvalgets mindretal vil også have sanering og byfornyelse henvist til anden lovgivning. Jeg mener dog, at vi skal bibeholde lovforslagets muligheder for at støtte på disse felter. Ganske vist er fondens midler foreløbig begrænset, så det jo nok bliver de først prioriterede opgaver, der bliver løst i denne omgang, og dermed mener jeg inden for det første år; men vi bør have mulighed for at komme i gang også med de andre opgaver, så snart der viser sig muligheder derfor, også selv om vi i den periode endnu afventer en revision af den gældende saneringslovgivning.

Jeg er heller ikke enig i det ønskelige i at ændre tidsrummet for rente- og afdrags- henstand. Det er jo den eneste form, under hvilken vi støtter de kommuner, der med et mindre befolkningsunderlag skal klare de store finansieringsproblemer. Det er i øvrigt markedrenten, der betales, og det er alene ved denne henstand, vi kan yde hjælp, og derfor mener jeg, den skal opretholdes.

Jeg må afvise de ændringsforslag, der er stillet af venstre, det konservative folke-